

μαρῆς ὑφωμάτων ὄπου καὶ διανυκτερεύομεν. Τὴν ἐπομένην ἀπὸ τῶν ὑφωμάτων ἐκείνων ἀπολαμβάνομεν τοῦ μεγαλοπρεποῦς θεάματος τοῦ διεξαγομένου ἀγῶνος πρὸς τὸ ἀριστερόν τῆς παρατάξεως. Ἡμεῖς ἀπρακτοῦμεν δὲ οἱ Βούλγαροι ἔχουν ὑποχωρήσει πέραν τῆς Τσουμαγιάς, τὴν ὁποίαν ἐπυρπόλησαν καὶ ἐκ τῆς ὁποίας οὐρανομήκεις φλόγες ἀναφρόσκουν. Ἐχομεν φθάσει ἐπὶ τῶν παλαιῶν Βουλγαροτουρκικῶν συνόρων.

Πρόσφυγες ἐκ Τσουμαγιάς ἀφηγοῦνται οἱ οἱ Βούλγαροι ἔχονσι καταληφθῆ ὑπὸ τοιοῦτου πανικοῦ καὶ τρόμου ὥστε Βούλγαρος ἀξιωματικὸς ἔλεγεν ὅτι, ἐὰν αἱ Δυνάμεις δὲν ἐπέμβουν πρὸς κατάπausιν τοῦ πολέμου, ὠρισμένως θέλουν τὸν διαμελισμὸν τῆς Βουλγαρίας. Διὰ τοὺς εὐζώνους ὁ ἴδιος ἀξιωματικὸς ἐξεφράζετο ὡς περὶ ὄντων ὑπερφυσικῶν. Τοὺς κάνεις, ἔλεγεν, ἐπίθεσιν καὶ σὲ ἀρπάζουν ἀπὸ τὸν λαιμὸν, τοὺς σκοπεύεις καὶ εὐρίσκονται πενήντα μέτρα ἔμπρὸς τοὺς σκοτώνεις καὶ σηκόνονται καὶ σοῦ ἐπιτίθενται.

Τὴν 17ην Ἰουλίου ἐγνώσθη ὅτι θὰ ἐγίνετο γενικὴ ἐπίθεσις ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Σερβικῶν στρατευμάτων συγχρόνως διὰ τὰ σαρωθῆν οἱ Βούλγαροι πρὸς τὴν Σόφειαν, ἀλλ'

ἄγνωστον διατὶ οἱ Σέρβι δὲν ἐπινόησαν καὶ τὴν 18ην Ἰουλίου ἀπεγοῦρη πονομήμας ἀνακομή τὴν ὁποίαν μετ' ἄλλης ἡμέρας ἀπυκολούθησεν ἡ ὀριστικὴ εἰρήνη. Ἡ ἐπίσημος ἀναγγελία τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης μετὰ τοῦ Διαγγέλματος τοῦ Βασιλέως κοινοποιεῖται εἰς τὰ σώματα εὐρισκόμενα ἐπὶ τούτῳ ἐν παρατάξει. Οἱ στρατιῶται παρουσιάζουσιν ὄπλα καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ χαιρετῶσι διὰ τοῦ ξίφους.

Τὸ τέλος τοῦ Διαγγέλματος ὑποδέχονται μυριοστόμοι παρατεταμένοι ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἐνδόξου Βασιλέως μας τοῦ χαράζαντος διὰ τῆς σπάθης του τὰ νέα σύνορα τῆς Ἑλλάδος.

Στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ πανηγυρίζουν τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα βλέποντες ὅτι ἐπέφθησαν ὑπὸ τοῦ φωτοβόλου τῆς Δόξης στεφάνου αἱ τὸς η θυσίαι των, καταστήσασαι τὴν Πατρίδα μας μεγάλην καὶ δοξασιμένην.

Ἄς εὐχηθῶμεν ἤδη ὅπως τὸ γυθὲν αἷμα τόσων ἠρώων χρησιμεύσῃ ὡς θεῖα ζύμη, ἐξ ἧς ἀναπλασσομένη ἡ νέα γενεὰ τὰ καταστήσῃ τὴν Πατρίδα μας ἐπιμεγαλειότεραν φέρουσαν μακρὰν τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου.